

als wij tegenover ons te beginnen en daar dan een van zijn slaafse vasallen in te zetten. Het was niet meer nodig. God sprak en hij moest hier alles nalaten. We hebben dat alles toen maar aan God overgelaten. Ons komt het oordeel niet toe, maar het gaf ons wel een wenk om de weg die wij gekozen hadden op kerkelijk gebied volstandig vast te houden. We hebben in die dagen nog al eens gezongen: Diepe Wijsheid zijn Uw paden, Zijn Uw wegen altemaal. Zijn ze zuurheid, zijn ze zoetheid, Wij aanbidden, zwijgen stil, Want de Hezellijke goedheid, Maakt het goed met dat Hij wil. Deze verzen van Lodenstein hebben we nog al eens gelezen samen ook. Want wanneer de duivel er op los kwam, kon het soms wel eens moeilijk wezen. Het waren op geestelijk gebied voor ons niet de slechtste jaren.

We kregen in die tijd ook weer andere moeilijkheden op schoolgebied. Er was n.l. een school op ericht van de Geref. Gemeente aan de Julianastraat maar daar ik zelf bestuurslid was van de School aan de Wilhelminastraat en de oprichting, althans de wijze waarop zij dit gedaan hadden, niet kon toejuichen, konden wij onze kinderen daaraan niet geven. Daar kwam nog bij dat schoolhoofd dat ze toen hadden stond ons in het geheel niet aan om mijn kinderen daaraan toe te vertrouwen. Later is het uitgekomen ook daar hij geheel met de Geref. Gemeenten en de S.G.P. heeft gebroken en tot de Partij van de Arbeid is overgegaan. Hij is voor die partij later Burgemeester geworden van Zuid-Beyerland, maar is al enkele jaren overleden. Dat leek ons dus niet en omdat we uit de Herv. Kerk getreden waren om de Waarheidswille konden we zo maar niet zonder meer op alles onze goedkeuring geven. Wij waren op dit punt veel te teer en gaven zo maar niet in eens alles voetstoots toe. Daar kwam nog bij dat ze met een grote schuld van de School met de Bijbel waren weggelopen, die hun kinderen hadden opgeleid en daarvoor grote financiële offers hadden opgebracht, daar voor 1920 geen gelijkstelling van onderwijs was en dus alle kosten door de ouders moesten worden gedragen. Ook hun kinderen hadden daarvan geprofiteerd. Maar van kwijtschelding was in deze geen sprake. Wij bleven dus met onze kinderen waar we waren, en gingen niet mee. Ook weer niet makkelijk. Maar ook hierin zou de Heere zelf later weer de weg banen en wel zonder moeite. Want enkele jaren later moest Meesterde Koning wegens lichaamsgebreken ontslag nemen en kreeg hij Meester van Hekken in zijn plaats. Deze was op verre na niet wat zijn voorganger was en begon de politiek in de school te brengen, iets waar ik fel tegen gekant was. Ik heb toen zijn ontslag genomen als bestuurslid en ook was in die tussentijd de Heer Timmerman, welke boven beschreven is als hoofd der School aan de Julianastraat vertrokken. In zijn plaats is gekomen de Heer C. van Houdt en toen meenden we dat de tijd voor ons gekomen was om van school te veranderen, wat we toen ook gedaan hebben. Liz a en Bets en Mientje zijn dan ook op die school geweest. We hebben zeer vriendschappelijk afscheid genomen van het bestuur der school en ze konden het ons toch uiteindelijk ook weer niet kwalijk nemen, al vonden ze het vanzelf jammer dat we weggingen.

Ik had zelf al die jaren genoegelijk met hen samen gewerkt en ook nog eens een keer als afgevaardigde der school een Vergadering bijgewoond van de Unie een school met de Bijbel in Utrecht. Kerkelijk hadden we het goed naar ons zin en ook mijn lieve Vrouw en moeder ging ook zeer gaarne naar de kerk. Als we dan Zondagsmorgens uit de kerk thuis kwamen had ze alles al in orde en zat ze een preek te lezen uit een of andere oude schrijver en ze kon het dan nog goed vertellen ook. We mogen dat alles nu niet aanmerken als grond van zaligheid maar we hebben het saam dikwijls gezegd: In het houden van Gods geboden is grote loon. Zij was ook erg stipt op de zondagsviering en hebben wij daarvan gelukkig met onze kinderen nooit veel last mee gehad. Zij wist